

การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร

A STUDY OF STATE AND GUIDELINE OF GUIDANCE
ADMINISTRATION IN SECONDARY SCHOOLS UNDER
THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA
OFFICE SI SA KET YASOTHON

¹เผชญิ ชินป่า, ²นเรศ ขันธะรี และ ³สุรติ จีระพงษ์

¹Pachern Chinpa, ²Naret Khantharee, and ³Surat Cheeraphong

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ประเทศไทย

Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand.

¹std.62951920204@ubru.ac.th

Received September 10,2022; Revised November 2, 2022; Accepted December 26,2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร 2) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานและขนาดของสถานศึกษา และ 3) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 118 คน คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 59 คนและหัวหน้างานแนะแนว จำนวน 59 คน กำหนดขนาดของตัวอย่างตามตารางของ เครจซี และมอร์แกน และการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนโดยใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นชั้นในการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของ Cronbach มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t และ

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

³อาจารย์ ดร., หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

การทดสอบ F ความแตกต่างทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร คือ (1) ควรได้รับการพัฒนาโดยการฝึกอบรมเป็นระยะๆ รวมทั้งได้รับการส่งเสริมและให้ความรู้ในการใช้เครื่องมือและเทคนิควิธีการใหม่ๆ ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาอาชีพและบุคลิกภาพอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การพิจารณาให้ความช่วยเหลือในลำดับต่อไป (2) ควรมีการจัดให้มีโรงเรียนต้นแบบงานแนะแนวอย่างน้อยกลุ่มโรงเรียนละ 1 โรงเรียนเพื่อเป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่ผลงาน การจัดการบริการด้านเครื่องมือ สื่อต่างๆ ในการแนะแนว (3) ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมมาทำหน้าที่เป็นนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา (Youth Counselor) (4) ควรให้ความสำคัญกับชุมชน เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานแนะแนวของโรงเรียน อย่างต่อเนื่อง (5) ควรมีการวิเคราะห์ SWOT เพื่อเป็นการประเมินการดำเนินงาน ซึ่งช่วยให้รู้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายใน มองเห็นโอกาสและอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอก ตลอดจนผลกระทบต่างๆ ในการดำเนินงาน

คำสำคัญ: การบริหารงานแนะแนว

Abstract

The study aimed to: (1) study the state of guidance administration in secondary school under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon (2) compare state of guidance administration in secondary school under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon and (3) study methods in development of guidance administration in secondary school under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon. The sample groups used in this study were 118 people, they were 59 school administrators and 59 head of guidance teachers. Sample size determination using Krejcie and Morgan Table and stratified random sampling by using school's sizes to stratify the sample groups stratum. Tools used in this study were Likert's rating scale questionnaires, Cronbach's alpha coefficient which had all reliability at .98. Statistics used to analyze data were percentage, mean, standard derivation, t-test and F-test on the difference pair test of Scheffe's method. The research findings were as follows. 1) The state of guidance administration in secondary school under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon as a whole was

found to be at high level. And when considered each category found that every category was at high level. 2) Comparison Results of the state of guidance administration in secondary school under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon were classified by conditions as a whole found to have statistically significant differences at .05 level. 3) Methods in development of guidance administration in secondary school under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon were concluded that (1) should get periodic in-service training, encourage how to use new equipment and technique for gathering information about education, occupation and personality systematically. (2) should provide the guidance model school in each school cluster for being a center to share performance, equipment, instructional media and others. (3) should promote and practice qualified students to be a youth counselor under guidance teachers and there should be teachers who have graduated in psychology. (4) should place importance on community, participate with guidance administration of school cause one stop development and continuously. (5) should use SWOT Analysis to assess your organization's current. Find out what is your strength and weakness including opportunity and threat from external.

Keyword: Guidance Administration

บทนำ

การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญาและมีความสุข ท่ามกลางสภาพสังคมในปัจจุบัน นับเป็นสิ่งที่ท้าทาย โดยเฉพาะในสภาวะปัจจุบันที่ความก้าวหน้าทางวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ปัญหาต่างๆได้ทวีความซับซ้อนและรุนแรงเพิ่มมากขึ้นในทุกขณะ สังคมที่แก่งแย่งชิงดีชิงเด่น การเข้าถึงสื่อสารสนเทศแบบไม่มีขีดจำกัดโดยขาดการควบคุม ทำให้เกิดปัญหามากมายทางเศรษฐกิจ สังคม ชุมชน สิ่งแวดล้อมและปัญหาในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการมีค่านิยมที่ฟุ่มเฟือย การเลียนแบบความอ่อนไหวทางจิตใจ การแพร่ระบาดของยาเสพติด การก่ออาชญากรรม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการว่างงานของผู้ปกครอง สาเหตุที่สำคัญคือ ผู้เรียนไม่รู้จักตนเองและสภาพแวดล้อมที่ดีพอ ขาดทักษะการคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา และไม่สามารถปรับตัวในสถานการณ์ต่างๆ ได้ การศึกษาที่ผ่านมาเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาในห้องเรียนและการท่องจำจากตำราเป็นส่วนใหญ่ ผู้เรียนขาดประสบการณ์จากความจริงรอบตัวทั้งใกล้และไกล ซึ่งไม่ได้ฝึกความสามารถในการเลือกรับความจริง จากข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ โดยมีทั้งจริงและเท็จทำให้แยกความจริงกับความเท็จไม่เป็น การจัดการศึกษาไม่เน้นวิธีคิด จึงขาดวิจาร์ณญาณว่าอะไรจริงอะไรเท็จ ขาดการนำข้อมูลมาสังเคราะห์ ทักษะกระบวนการต่างๆ ไม่เกิดคุณธรรมจริยธรรมที่ปลูกฝังให้กับผู้เรียน ความล้มเหลวของการจัด

การศึกษาจึงไม่สามารถสร้างคนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีศักยภาพอย่างเพียงพอในการที่จะดำรงชีวิตในสังคม ประกอบอาชีพอย่างพอเหมาะและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นได้ กระทรวงศึกษาธิการ (2542: 35) การช่วยให้ผู้เรียนสามารถยืนหยัด ต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคต่างๆในชีวิตด้วยตนเองและสามารถปรับตัวเองได้อย่างชาญฉลาดกับสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณีและชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันของคนในสังคมจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญในการที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาคนให้มีทักษะคุณภาพในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) กำหนดให้สถานศึกษา จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกเหนือจากการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกหรือของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมนักเรียน และ 3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 20-22) กิจกรรมแนะแนวในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิต ทั้งในด้านการศึกษาและอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังช่วยให้ครู รู้จักและเข้าใจผู้เรียน รวมทั้งเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาผู้เรียน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551: 9) เพื่อมุ่งเน้นพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ ให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคมเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ได้บัญญัติให้โรงเรียนและสถานศึกษาจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษา และฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้โรงเรียนและสถานศึกษาพัฒนาระบบงานแนะแนว เพื่อช่วยเหลือดูแลนักเรียนและนักศึกษาเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งส่งเสริมให้ครูทุกคนมีบทบาทในการแนะแนว รู้จักและเข้าใจผู้เรียน สามารถค้นพบและจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาศักยภาพของผู้เรียน และให้คำปรึกษาด้านการดำรงชีวิต การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การศึกษาต่อและการมีงานทำ ทั้งนี้ ให้มีระบบข้อมูลตั้งแต่แรกเข้าเพื่อติดตามดูแลอย่างต่อเนื่องจนสำเร็จการศึกษา กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจัดระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง ซึ่งการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบความต้องการ ความสนใจ และ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นจะเป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อทั้งอาชีพรับจ้างและอิสระ ส่งเสริมผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและทักษะทางสังคมที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพและการทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข Kunarak, Prakob et al. (2000: 51)

จากความเป็นมา ความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร เพื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้นำผลการวิจัยไปกำหนดเป็นนโยบายเกี่ยวกับการแนะแนวในสถานศึกษาให้พัฒนาตามสภาพการพัฒนาของสังคมและนำไปปรับปรุงพัฒนาระบบการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษามัธยมศึกษาให้พัฒนาอื่นๆ ขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษาและหัวหน้างานแนะแนว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ปีการศึกษา 2563 รวมจำนวน 166 คน จำแนกตามขนาดโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 14 คน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 108 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 44 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาและหัวหน้างานแนะแนว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ปีการศึกษา 2563 มีประชากรทั้งหมดจำนวน 166 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970: 608-610) และการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นชั้นในการแบ่งกลุ่มกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 5 คน

หัวหน้างานแนะแนว จำนวน 5 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 38 คน หัวหน้างานแนะแนว จำนวน 38 คนและผู้อำนวยการสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 16 คน หัวหน้างานแนะแนว จำนวน 16 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านบริการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านบริการสนเทศ 3) ด้านบริการให้คำปรึกษา 4) ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 5) ด้านบริการติดตามผล

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 59 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบคำถาม โดยการหาค่าความถี่ หาค่าร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร รายงานและภาพรวมโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)

4.3 วิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา โดยการทดสอบ t และการทดสอบ F เมื่อพบความแตกต่างทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffé กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารงานแนะแนว 5 ด้าน

N = 118

การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	SD.	แปลผล
ด้านบริการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล	4.00	0.61	มาก
ด้านบริการสนเทศ	4.48	0.39	มาก
ด้านบริการให้คำปรึกษา	3.98	0.59	มาก
ด้านบริการการจัดวางตัวบุคคล	4.43	0.41	มาก
ด้านบริการติดตามผล	4.07	0.55	มาก
รวม	4.19	0.48	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.19$, $SD. = 0.48$ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้าน บริการสนเทศ $\bar{X} = 4.48$, $SD. = 0.39$ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านบริการให้คำปรึกษา $\bar{X} = 3.98$, $SD. = 0.59$ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษาและหัวหน้างานแนะแนวต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยรวมและรายด้านจำแนกตามตำแหน่ง

N = 118

การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน	ตำแหน่ง						t	P
	ผู้อำนวยการสถานศึกษา			หัวหน้างานแนะแนว				
	\bar{X}	SD.	แปลผล	\bar{X}	SD.	แปลผล		
ด้านบริการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล	4.17	0.50	มาก	3.85	0.64	มาก	3.65	.00*
ด้านบริการสนเทศ	4.26	0.34	มาก	4.13	0.32	มาก	2.42	.01*
ด้านบริการให้คำปรึกษา	4.04	0.56	มาก	3.87	0.61	มาก	1.93	.05
ด้านบริการการจัดวางตัวบุคคล	4.44	0.47	มาก	4.41	0.36	มาก	0.43	.66
ด้านบริการติดตามผล	4.18	0.57	มาก	4.01	0.46	มาก	2.09	.04*
รวม	4.22	0.44	มาก	4.05	0.48	มาก	2.32	.02*

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่งโดยรวม และรายด้านพบว่าแตกต่างกัน

กัน $P = 0.02$ โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นผู้อำนวยการสถานศึกษา อยู่ที่ $\bar{X} = 4.22$, $SD. = 0.44$ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นหัวหน้างาน เนาะแนว อยู่ที่ $\bar{X} = 4.05$, $SD. = 0.48$

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษาและหัวหน้างานเนาะแนว ต่อสภาพการบริหารงานเนาะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานเนาะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยรวมและรายด้านจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

N = 118

การบริหารงานเนาะแนวในโรงเรียน	ประสบการณ์ในการทำงาน						t	P
	น้อยกว่า 10 ปี			ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป				
	\bar{X}	SD.	แปลผล	\bar{X}	SD.	แปลผล		
ด้านบริการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล	3.45	0.19	มาก	4.09	0.60	มาก	8.33	.00*
ด้านบริการสนเทศ	4.14	0.18	มาก	4.53	0.38	มากที่สุด	6.57	.00*
ด้านบริการให้คำปรึกษา	3.52	0.35	มาก	4.05	0.59	มาก	5.01	.00*
ด้านบริการการจัดวางตัวบุคคล	4.09	0.11	มาก	4.48	0.42	มาก	7.94	.00*
ด้านบริการติดตามผล	3.49	0.30	มาก	4.16	0.53	มาก	4.96	.00*
รวม	3.75	0.16	มาก	4.26	0.47	มาก	8.31	.00*

จากตารางที่ 3 พบว่า สภาพการบริหารงานเนาะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวม และรายด้านพบว่าแตกต่างกัน $P = 0.00$ โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา อยู่ที่ $\bar{X} = 3.75$, $SD. = 0.16$ และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของหัวหน้างานเนาะแนว อยู่ที่ $\bar{X} = 4.26$, $SD. = 0.47$

4. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษาและหัวหน้างานบริหารงบประมาณต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานงบประมาณในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษาและหัวหน้างานบริหารงบประมาณที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็น โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ของระดับความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานเนาะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยรวมและรายด้านจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

N = 118

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านบริการศึกษาผู้เรียน เป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	38.34	19.17	465.52	.00
	ภายในกลุ่ม	115	4.74	.04		
	รวม	117	43.08			
ด้านบริการสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	12.07	6.04	126.04	.00
	ภายในกลุ่ม	115	5.51	.05		
	รวม	117	17.58			
ด้านบริการให้คำปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	37.96	18.98	716.19	.00
	ภายในกลุ่ม	115	3.05	.03		
	รวม	117	41.01			
ด้านบริการการจัดวางตัว บุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	14.55	7.28	155.20	.00
	ภายในกลุ่ม	115	5.39	.05		
	รวม	117	19.93			
ด้านบริการติดตามผล	ระหว่างกลุ่ม	2	24.99	12.49	135.33	.00
	ภายในกลุ่ม	115	10.62	.09		
	รวม	117	35.60			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	24.01	12	504.32	.00
	ภายในกลุ่ม	115	2.73	.02		
	รวม	117	26.75			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร พบว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษาและหัวหน้างานแนะแนวที่ ทำงานในสถานศึกษาขนาดต่างกันโดยรวมแตกต่างกัน และแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การบริหารงานแนะแนวใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร มีแนวการจัดบริการแนะ

แนวโน้โรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านบริการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านบริการสนเทศ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามผล มีความสัมพันธ์กัน อย่างใกล้ชิดเพราะงานแนะแนวเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งช่วยให้การศึกษาบรรลุเป้าหมาย ช่วยให้นักเรียนได้ พัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา รวมทั้งช่วยให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ใน สังคมได้อย่างมีความสุข และทำประโยชน์ให้กับสังคมได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารสถานศึกษาได้ พิจารณาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการความสนใจและวัยของนักเรียนในแต่ละปี การศึกษาเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาจัดบริการแนะแนวให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพส่งผล ให้การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเขาวนา ออมรุ่งเจริญ (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี พบว่า การบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน ด้าน บริการ สารสนเทศ และด้านบริการติดตามผล สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา เมืองจินดา (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของครูแนะแนวที่มีต่อการบริหารงานแนะแนว ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศราด พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มี ต่อการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศราด โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรางค์ ไชยสงคราม (2557: บทคัดย่อ) การ บริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประถมศึกษามุขิรัมย์เขต 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากรโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของจอยซ์ (Joyce, 2011: Website) ศึกษาความตระหนักของครูต่อ ประสิทธิภาพของบริการแนะแนวและบริการให้คำปรึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาประเทสโน้จรีเรีย โดยศึกษาความแตกต่างในความตระหนักในการรับรู้ถึงประสิทธิผลของการให้บริการแนะแนวและ การให้คำปรึกษา ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเข้าใจผิด ในคำถาม โดยครูมีความตระหนักต่อประสิทธิผลของการให้บริการอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาด ของสถานศึกษา พบว่า

2.1 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่งโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทั้งผู้อำนวยการสถานศึกษาและหัวหน้างานแนะแนวมีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพชรกมล เปียดี (2558: บทคัดย่อ) การบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอชัยบาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ บริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอชัยบาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีเขต 2 โดยรวมแตกต่างกันและด้านให้คำปรึกษา อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของวิเชียร จงดี (2561: บทคัดย่อ) สภาพการบริหารงาน
 แน่แนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 โดยรวม
 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูมีความรู้ความสามารถมีทักษะในการบริหารงาน
 แน่แนวรวมทั้งมีความเข้าใจลักษณะ ขอบข่ายของการแน่แนว สภาพการบริหารงานแน่แนว
 อย่างชัดเจน ตระหนักและเห็นความสำคัญของการแน่แนว สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภาวรุช ชัน
 ไชย (2561: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารกิจกรรมแน่แนวของ
 สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39 ผลการเปรียบเทียบสภาพการ
 บริหารกิจกรรมแน่แนวของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษากับครูที่
 ปฏิบัติงานกิจกรรมแน่แนว มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารกิจกรรมแน่แนวของสถานศึกษา
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแน่แนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
 พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวม
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้อำนวยการสถานศึกษาและ
 หัวหน้างานแน่แนว ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มี
 ความชำนาญและประสบการณ์ในการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ช่องทางการจัดหาข้อมูลข่าวสาร
 เอกสารในการแน่แนวที่ทันสมัย และรายงานผลการปฏิบัติงานแน่แนวมากกว่าผู้อำนวยการ
 สถานศึกษาและหัวหน้างานแน่แนวที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี ส่งผลให้
 ประสบการณ์ในการทำงานแน่แนวมีความแตกต่างกัน ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัย
 ของกมลวรรณ เทียงธรรม (2546 : 181) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการ
 บริหารงานแน่แนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ผล
 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแน่แนว ตามทัศนะของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูแน่แนว
 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด นครราชสีมา จำแนกตามประสบการณ์การ
 ทำงาน และพบว่า สภาพการบริหารงานแน่แนว โดยรวม และรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของนายชัชชัย กาหาวงค์ (2560: บทคัดย่อ)
 ผลการเปรียบเทียบครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานแน่
 แนวในวิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 โดย ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์ใน
 การทำงาน 5-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไปทุกด้าน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบารอน (Barron,
 2003: 4229) ได้ศึกษาและสำรวจ ความตระหนักและการสนับสนุนส่งเสริมรูปแบบการแน่แนว
 และการให้คำปรึกษาและครูแน่แนวในอลาบามา พบว่า ครูแน่แนวที่มีความรู้ความเข้าใจ
 มาตรฐานขั้นต่ำมีความแตกต่างกันในการสนับสนุนส่งเสริมมาตรฐาน 7 ใน 27 มาตรฐานเมื่อ
 เปรียบเทียบกับครูที่ตอบว่าไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแน่แนวไม่มีความแตกต่างใน
 นัยสำคัญระหว่างครูแน่แนวที่ตอบว่าทราบและไม่ทราบเมื่อเปรียบเทียบกับตำแหน่งประสบการณ์
 ระดับการศึกษาและที่ตั้งโรงเรียนมีความแตกต่างกันในนัยสำคัญ

2.3 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนขนาดเล็กมีการปฏิบัติงานบริการแนะแนวได้น้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ จากผลการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันจะมีการปฏิบัติงานบริการแนะแนวแตกต่างกัน โรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมการปฏิบัติงานมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง เนื่องจากมีบุคลากรจำนวนมาก มีความพร้อมในด้านงบประมาณ มีบุคลากรเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จึงส่งผลให้การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของพิสิษฐ์ จริยเอกวิทย์, สมศักดิ์ สีตกุลฤทธิ์ และจำนงค์ ศรีมังกร (2559: บทคัดย่อ) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบการแนะแนวจำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิษฎา จุลพันธ์ (2550: บทคัดย่อ) เรื่องสภาพการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบุรีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และที่ระดับ .05 ในงานศึกษารวบรวมข้อมูล งานสารสนเทศงานให้คำปรึกษา งานป้องกัน ส่งเสริม พัฒนา ช่วยเหลือ งานติดตามและประเมินผล โดยโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีสภาพการดำเนินงานแนะแนวมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมทรง สีสม, สุวรรณ ชาติสุกานต์และอรสา โกศลานันท์ (2554) เรื่องสภาพการดำเนินการแนะแนวของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี พบว่า ขนาดของโรงเรียนที่มีขนาดที่แตกต่างกันในภาพรวม มีความแตกต่างกันด้านงานสารสนเทศและด้านงานให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนมาก จำเป็นต้องจัดบุคลากรมาปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะให้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียนและจบทางการแนะแนวโดยตรง จึงทำให้ครูแนะแนวมีความพร้อมในการดำเนินงานอย่างเต็มศักยภาพ

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนเป็นสิ่งที่ผู้อำนวยการสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากปัจจุบันการแนะแนวได้เข้ามามีบทบาทในการศึกษาเพิ่มมากขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายและหลักการที่สอดคล้องหรือเหมือนกันกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การช่วยให้เยาวชนของชาติเป็นผู้ที่คิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาในทุกๆ ด้านมุ่งสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน การที่วิชาการแนะแนวหรือจิตวิทยาการแนะแนวเข้ามามีบทบาทในการศึกษามากขึ้น เยาวชนเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ และจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ซึ่งต้องรับผิดชอบประเทศชาติต่อไป จึงสมควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ เพื่อช่วยให้เยาวชนเหล่านั้น

สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลาได้อย่างมีความสุข และเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นที่พึงประสงค์ของประเทศชาติตามขอบข่ายของการบริหารงานแนะแนว ที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ได้แก่ 1) ด้านบริการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านบริการสนเทศ 3) ด้านบริการให้คำปรึกษา 4) ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 5) ด้านบริการติดตามผล การที่ผู้อำนวยการสถานศึกษาเข้าใจขอบข่ายของงานแนะแนวเป็นอย่างดี มีการกำหนดโครงสร้างการบริหารอย่างชัดเจน บุคลากรที่จะรับผิดชอบงานแนะแนวควรเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม การกำหนดจุดมุ่งหมายควรให้ครอบคลุมทั้งการป้องกันปัญหา การแก้ปัญหา และการส่งเสริมพัฒนา การจัดบริการแนะแนวจะต้องให้ครอบคลุมทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม และมีการประชาสัมพันธ์งานแนะแนวที่ดีจะช่วยให้บุคลากรทั้งภายในและภายนอกได้รับรู้และเข้าใจงานแนะแนวได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะมีผลต่อการได้รับความร่วมมือในโอกาสต่างๆ อันจะส่งผลให้งานแนะแนวบรรลุความมุ่งหมายตามที่โรงเรียนได้ตั้งเป้าหมายไว้

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ เทียงธรรม. (2546). *การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนว ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ: บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- _____. (2546). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- คชาวุธ ชันไชย. (2561). *การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชัชชัย กาทวางส์. (2560). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานแนะแนวในวิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ*. ศรีสะเกษ.
- เขาวนา อมรสงเจริญ. (2553). *การบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม,
- พชรกมล เปียตี. (2558). *การบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอชัยบาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาเขต 2*. บัณฑิตวิทยาลัย : วิทยาลัยนครราชสีมา,

- พิสิษฐ์ จรรย์เอกวิทย์, สมศักดิ์ สีตากลุฑสิทธิ์, และจำนงค์ ศรีมังกร. (2559). *การบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1*. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. ฉบับที่ 14 มกราคม - มีนาคม, 2559.
- รัตนา เมืองจินดา. (2553). *การศึกษาความพึงพอใจของครูแนะแนวที่มีต่อบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำหรับเขตพื้นที่การศึกษาดรสด. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.*
- วิเชียร จงดี. (2561). *การศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรำไพพรรณี.
- สมทรง สีสม, สุวรรณนา โชติสุกานต์, และอรสา โกศลานันท์กุล. (2554). *สภาพการดำเนินการแนะแนวของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี*. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 5(1): 43-49. มกราคม-เมษายน, 2554.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2554). *แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุรงค์ ไชยสงคราม. (2557). *การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อภิษฐา จุลพันธ์. (2550). *สภาพการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- Barron, D. W. (2003). *An examination of school counselors' awareness and implementation of the statewide comprehensive guidance and counseling program model in Alabama*. Dissertation Abstracts International, 63(12), 4229.
- Joyce, Olufunke Ogunsanmi. (2011). *Awareness of teachers on the effectiveness of guidance and counseling services in primary school in Nigeria: Department of Guidance and Counseling, University of Ado Ekiti Nigeria*. Retrieved December 18, 2011.
- Kunarak, Prakob and group. (2000). *Environment Agency's Study on Education Reform of Education*. Nakhon Pathom: Silpakorn University.